

אור השבת

פולט ווא

עמוד 1

1. 'און' בפרט - ציטוטן און ציטוץ פארשטייט בפרט [55]

1. און בפרט
2. ציטוטן

{כא} ארדה נא ואראה הכעקתה הבא אלי עשו קלה ואם לא אדעה ספורנו: ואראה הכעקתה. אראה [את] זה - בפועל [במצאות] בהתגלות לבם - שיתקוממו [כולם] על לוט המתנדב, וידעו [מזה] כל באי העולם, כי לא אל חנם היה [להם] עונש הגדול!! "עשו כלה" - עשו **כלם**! שאין ביניהם מוחה!!

[מוסר השכל: מדהים לראות כמה אכפת לקב"ה שכול הגויים יבינו את דרכיו, ושלא יהיה גוי אחד שיהיה לו תמיהות, ולכן הוא מביא את המלאכים לסדום, כדי שאנשי סדום יגרשו בצורה מזועזעת - וכל העולם יאמינו שאכן נעשה דין אמת, כי לקב"ה אכפת מכל הנבראים!]

{כב} ויפנו משם האנשים וילכו סדמה ואברהם עוזבו עמל לקני ה' תרגום יונתן ב"ש: [ואברהם... מבקש רחמים על לוט ומשמש בתפילה לפני ה'] {עין אבן עזרא לקמן}

{כג} ויגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם רשע: הרמב"ן: יוגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם רשע! אפ"ו של הקדוש ברוך הוא היא - 'מדת דינו!' וחשב אברהם שהיא [מדת הדין] תספה צדיק עם רשע. [ו]לא ידע [אברהם] מחשבות ה' - אשר חשב עליהם **ברחמי** - כאשר פירשתי... [הבאנו את זה בעמוד הקודם!]
והקב"ה הודה שישא [יוותר] לכל המקום בעבורם, כי **במדת רחמים** יתנהג עמהם!!

{כד} אולי יש חמשים צדיקים בתוך העיר האף תספה ולא תשא למקום למען חמשים... אבן עזרא: ו'למקום' - הוא סדום; כי **בעבור** נגש אברהם להציל את לוט!

{כה} אולי יחקרנו חמשים הצדיקים... ויאמר לא אשחית אם אמצא שם ארבעים וחמשים הרמב"ן: לא אשחית אם אמצא שם - יבטיח אותו [הקב"ה] שלא ישחית אם ימצאון שם כן [45]! ולא היה אומר לו [הקב"ה במילים ברורות]: "דע שאין שם כמספר הזה שאמרת", [ולמה באמת הוא לא אמר כך?] לפי שעדיין לא נגמר דינם - כאשר אמר 'ארדה נא ואראה' [וכעת הם באמצע דין, והקב"ה שומע את דברי אברהם כ'עד' מהצד, ועונה לו: אם אמצא שם 45, מבטיח שהדין ייפסק לזכות!] **והנה, אברהם לא ידע מה יעשה בהם [ומה הוכרע בהם] ולכן השכים בבקר והשקיף על פני סדום, ובראותו כי נשחתו, ידע שלא היו שם כן!**

{א} ויבאו שני המלאכים סדמה.... ויפא לוט ויקם לקראתם וישתחו אפנים ארצה: אבן עזרא: 'אפנים' - עד [שהוא] שם [את] אפיו [אפן] בארץ, **והם הנחיריים** שהם גבוהים על הפנים [כיון שהאף הכי בולט בפנים, כשאדם נשכב על פניו, האף הראשון שנוגע ברצפה, ולכן זה נקרא להשתחות 'אפנים' - כי האף פוגש ראשון את הרצפה - כך אני מבין את דבריו]

{ה} ויקרא אל לוט ויאמרו לו איזה האנשים אשר באו.... הוציאם אלינו ונדעה אתם: הרמב"ן: ונדעה אותם - כוונתם [של אנשי סדום] לכלות את הרגל [רגלי האורחים] מביניהם, כדברי רבותינו [סנהדרין קט], כי חשבו [חששו], שבעבור טובת ארצם שהיא - כגן ה', יבאו [ל]שם [אנשים] רבים!!! והם [אנשי סדום] היו מואסי הצדקה! [וקשה לרמב"ן: כיצד הם הסכימו ללוט לבוא לגור עמם? והוא מתרץ כמה תירוצים, הנה: אבל [ל]לוט [הם הסכימו, 1:] בעשרו ומומנו בא אליהם! 2: או שבקש מהם רשות. 3: או שקבלוהו לכבוד אברהם וכו']

[כעת הרמב"ן שואל, מאחר וסדום עשו את כל העברות מדוע נחתם דינם דווקא על 'צדקה?'] כאשר ראיתי, ועל דעת רבותינו [עין סנהדרין קט] היו בהם [בסדום, את] כל [ה]מדות רעות, אבל נגמר דינם [דוקא] על אותו העון... [שלא החזיקו יד עני ואביון! מדוע? מתרץ הרמב"ן: **כי היו תדירים באותו עון יותר מכולם**], וגם, כי כל העמים [כן] עושים צדקות עם ריעיהם ועם ענייהם. [ו]לא היה בכל הגוים כסדום לאכזריות!!

[כעת הרמ"ב מאמר למה ה' העניש אותם בחומרה רבתי. הרי היו עוד אומות שהתנהגו בזווועה ודע כי משפט סדום [שה' הענישם בחומרה יתירה] **היה למעלת ארץ ישראל!!!** כי [סדום] היא מכלל נחלת ה' [הוא הייתה בארץ ישראל!] [וארץ ישראל] אינה סובלת אנשי תועבות, וכאשר תקיא את הגוי כלו מפני תועבותם. הקדימה [הארץ] וקאתה את העם הזה שהיו רעים מכולם לשמים ולבריות!... שבעבור טובה [שהייתה להם] נתנאו!!

וראה הקב"ה שיהיה [זה] לאות [לסימן] לבני מרי לישראל העתידים לירשה, כאשר התרה בהן [בעש ישראל בתורה: "גפירת ומלח שרפה כל ארצה כמהפכת סדום..."] כי יש באומות [העולם] רעים וחטאים מאד [וכל אופן] לא עשה בהם [ה'] ככה, אבל למעלת הארץ הזאת [וגדלותה] היה הכל [כל העונש הגדול הנ"ל! ומה מעלתה?] כי שם היכל ה'!!
[אינני יודע אם כוונת הרמב"ן שה' עשה זאת גם בגלל מעלת ארץ ישראל, וגם בשביל שבני ישראל העתידים לרשת את א"י ייקחו מסר הגון, או שזה רק היה בשביל ה'מסר' לבני ישראל]

{ח} הנה נא לי שתי בנות אשר לא ידעו איש אוציהא נא אתהן אליכם ועשו להן כטוב בעיניכם רק לאנשים האלי תעשו דבר כי על כן באו בצל קרתי מה באמת חשב 'לוט'? האם הוא חשב לתת את בנותיו להפקר בשביל הכנסת אורחים? 1. הרמב"ן: מתוך שבחו של האיש הזה באו לידי גנותו, שהיה טרח מאד על אכסניא [אורחים] מלול להציל אותם מפני שבאו בצל קריתו, אבל שיפוי [את] אנשי העיר בהפקר בנותיו? אין זה כי אם רוע לב, **שלא היה ענין הזמה בנשים מרוחק בעיניו, ולא היה ענין לבנותיו חמס גדול כפי דעתו** [דהיינו: כיון שבעיניו ה'זמה' היא לא הייתה כ"כ רעה, לכן לא חשב שעושה כ"כ רוע לבנותיו! וזה מראה על רוע לב, כי זה אדם ששרוי במצב חמור מאוד] 2. ספורנו: חשב שיקומו לוקחי בנותיו, וקאם שאון [מריבה] ביניהם. [דהיינו, כיון שהם היו מאורסות, הוא חשב שהחתנים יעשו 'בלאגן' כל כך וייצלצלו. רש"י לקמן מבאר שהיו מאורסות]

{א} ויפא אליה ה' פאלי מפרא והוא ישב פתח האהל כחם היום רש"י: באלוני ממרא - הוא [ממרא] שנתן לו עצה על המילה, לפיכך נגלה אליו [ה'] בחלקו! **דעת זקנים:** פירש"י "הוא שנתן לו עצה על המילה!" ותימה [תמיהה]: וכי אדם חשוב וצדיק כאברהם, ונתנסה [כבר] בעשר נסיונות ועמד בכולן, ולא שאל עצה [בכול הנסיונות הקודמים] איך שאל עצה על המילה שצוהו הקב"ה [בכבודו ובעצמו]???
ו"ל [תירוצו 1:] שחם ושלום שישאל עצה אם ימול אם לאו! אלא, [שאל עצה] אם יעשה בצנעה או בפרהסיא, וממרא נתן לו עצה לעשותה בפרהסיא, כדי שיראו העולם וימולו אחריו....
[תירוצו 2:] דבר אחר, ששאל לו עצה מאיזה מקום [בגוף] ימול, והוא נתן לו עצה שימול במקום זכרותו....

[תירוצו 3:] דבר אחר, כשצוה הקב"ה למול כל אנשי ביתו הלך אצל ענר ואשכול לשאול מה יעשה על 'אנשי ביתו' [העבדים] שאינם רוצין להמול, ולא ידעו מה להשיב לו, הלך אצל ממרא [שאל אותו מה לעשות] ונתן לו עצה שימול [את] עצמו וישמעאל בנו תחלה, וכשיראו כן [כל עבדיו] אז יקבלו להמול וכן עשה בעצם היום הזה נמול אברהם וישמעאל בנו והדר כתיב וכל אנשי ביתו נמולו אתו!

{ב} וישא עיניו ויפא והנה שלשה אנשים נצבים עליו ויפא ויפא לקראתם... וישתחו ארצה. ספורנו: וישתחו ארצה - כי היה תארם **נורא**, כאמרו [כמו שאמרה 'אשת מנוח' על המלאך: "ומראה כמראה מלאך אלקים נורא מאד", וחשב אותם [אברהם] לשלוחי איזה מלך!]

{ד} ויפא נא מעט מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ רש"י: ורחצו רגליכם. כסבור שהם ערבים, שמשתחוים לאבק רגליהם, והקפיד שלא להכניס עבודת אלילים לביתו [בבא מציעא פו:].
כלי יקר: פירש"י "שלא רצה להכניס ע"ג לביתו!" וזה רחוק מן הדעת וכי מפני שוטים שקלול לא יכניס שום אבק לביתו, ולמה יכניס אור השמש לביתו והלא יש הרבה שעובדין לשמש, אלא שמכול מקום [אנחנו יודעים שהשמש] אינה נאסרת [אפילו שעובדים אותה], כך קרקע עולם [האבק] אינה נאסרת! ויותר קרוב לשמוע [תירוצו אחר:] שלא רצה ליתן מפתו [ממאכלו] לבלתי הגונים, כי שמא ערבים מהם, על כן רצה [קודם] להתחזר בתשובה ע"י שיסירו אליה הנכר מקרבם, כי העבודת גילולים בביטול כל דהו [קטן] סגי, לכך נאמר 'מעט מים'!

{ח} ויקח חמאה וחלב וכן הקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא עמד עליהם תחת העץ ויאכלו: דעת זקנים: ויקח חמאה וחלב וגו'. מלמד שהאכלים 'בשר וחלב' [ביתו], וכשרצה הקב"ה ליתן תורה לישראל, אמרו [לו] המלאכים: 'תנה הודך על השמים! אמר להם [הקב"ה]: כתוב בתורה "לא תבשל גדי בחלב אמו" - ואתם כשירדתם למטה [לאברהם אבינו] אכלתם בשר וחלב שנאמר "ויקח חמאה וחלב". מיד הודו להקב"ה, והיינו דכתיב בפרשת כי תשא "כי על פי הדברים האלה כרתי וגו' וכתבי לעיל מינה - "לא תבשל גדי בחלב אמו" **ומדרש זה חולק על מדרש אחר** [שואמר ש]קיים אברהם אבינו ע"ה אפילו 'עירובי תבשילין' פירוש - 'תבשילין מעורבין' - שלא היה אוכל בשר בחלב! גם לא בשר - ואח"כ חלב! אלא חלב, ואח"כ בשר. דכתיב "ויקח חמאה וחלב" והדר "בן הברק" אשר עשה, וכן נמי פירש"י [כאן] - "קמא קמא דתקין אמטי ואיתי לקמיהו הביא לפניהם [ראשון ראשון שתיקן הגיש הביא לפניהם]"

{י} ויאמר שוב אשוב אליה... והנה בן לשרה אשר שמה שבעה ויפא ויפא לקראתם וישתחו ארצה: תרגום יונתן: ואמר אחד מהם שוב אשוב אליך חשנה הבאה ואתם עומדים והנה בן לשרה אשתך, ושרה שומעת אחרי האוהל, **וישמעאל עומד מאחורה ושומע מה שאמר המלאך!!!** [חשוב לציין שכל המפרשים לא מסבירים כך, אלא ש'הוא אחרי' הולך על המלאך או על הפתח]

{יב} ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי בלתי קתה לי עדה נאדני זקן: 1. ספורנו: ותצחק שרה. שחשבה שהיה דבר המלאך ברכת נביא בלבד כענין אלישע, [ו]לא [חשבה שזה] נבואה ושלחיות קל יתברך...!
2. תרגום יונתן בן עוזיאל: "ויתקת שרה בלבה" [תרגום לעברית - 'ותמהה שרה בליבה']

{טו} ותכחש שרה לאמר לא צחקתי כי יפא ויפא לקראתם לא כי צחקתי: תרגום יונתן בן עוזיאל: "ופכרת שרה למימר לא תמיתו ארום ודלית ואמר מלאך לא תדלון ארום בקושטא גמקת" [תרגום לעברית - וכפרה שרה לאמר לא תמהתי בגלל שהיא פיוחה, ואמר המלאך **לא תפחד**, הרי באמת גחכת...]
[מוסר השכל: כשאתה רוצה שמישהו יודה על האמת, קודם כל אתה צריך שהוא לא יפחד, כי מי שפחד מדי - לא מודה על האמת, ולא יכול להתקדם בכלל...!]
ספורנו: כי יראה. לומר חטאתי, אבל הרהרה תשובה בלבה!!!

{טז} ויקמו משם האנשים וישקפו על פני סדם ואברהם הלך עמם לשלחם: ספורנו: ויפנו משם האנשים - פנו מבית חסד. [וישקפו] על פני סדום' שהיה הפך ביתו של אברהם {כא} ארדה נא ואראה הכעקתה הבא אלי עשו קלה ואם לא אדעה רמב"ן: ואני ארמוז לך דעת מקבלי האמת דרשו רבותינו [ירושלמי תענית פ"ב] בפסוק [מיכה אג], 'כי הנה ה' יוצא ממקומו וירד ודורך על במי ארץ' - יוצא ובא לו ממדה למדה, יוצא ממדת רחמים ובא לו למדת הדין! וכן הענין הזה [אצלנו. כיצד?] 'ויאמר ה' אל לבו זעקת סדום ועמורה כי רבה 'ארד' ממדת רחמים אל - מדת הדין [זהו הקו] 'וארעה' **ברחמים**, 'אם כעצקתה הבאה אלי...! [מעניין: מקום ה' הוא - מדת הרחמים! לפעמים הוא יורד למדת הדין, וגם שם הוא דן ברחמים]

בא חבוק
ופתחין
אח - צדיק
באנון יחיד

אור השבת

עמוד 2

2. ביטחון - ביטחון ואנונימיות - מחלוקת - מחלוקת פנימית בישראל

1. ציטוטים מעניינים (נפחות מוזכרים) ממפרשי התורה!!!

{ט} ויאמרו אליו איזה שירה אשמה ניאמר הנה באהל: ספורנו: איזה שרה. כי כונת השליחות היתה לבשר את שרה, שתשמח ותודה - כדי שיהיה העבור יותר שלם! מוסר השכל: כשהאדם שמח ומודה - הגוף נהיה יותר בריא, והעבודת ה' יותר בריאה!!!!

{י} ויאמר שוב אשוב אליך... והנה בן לשירה אשמה שמעת פתח האהל והוא אחרי תרגום יונתן: ואמר אחד מהם שוב אשוב אליך חשנה הבאה ואתם עומדים והנה בן לשרה אשתך, ושרה שומעת אחרי האהל, וישמעאל עומד מאחורה ושומע מה שאמר המלאך!!! (חשוב לציין שכל המפרשים לא מסבירים כך, אלא ש'והוא אחרי' הולך על המלאך או הפתח)

{כ} חללה לך... להמית צדיק עם רשע... השפט כל הארץ לא יעשה משפט: ספורנו: 'השופט כל הארץ' - כי בהיותך שופט כל הארץ, אם תדין את כולה [כל הארץ] אחרי הרוב. [אז בוודאי] תשחית אותה [את כל הארץ] לעולם בלי ספק, כי רוב בני אדם רשעים!

{ג} ויפצור בם מאד וינסרו אליו ויבאו אל ביתו וינעש להם משתה ומצות אפה ויאכלו הרמב"ן: ויפצר בם מאד - היה ללוט זכות בהפצירו בהם! והיה לו חפץ טוב בהכנסת אורחים! והיו [המלאכים] ממאנים כדי לזכותו [שיוסיף להפציר ויתווסף לו זכויות בכול הפצרה] ולכן שמעו לו [רק בסופו] כי מתחלה לא היו רוצים לבא לביתו כי אינו צדיק תמים, [אך לאחר שראו שהוא חפץ במצווה - הם הגבירו לו את השכר ע"י מיאונם]

{טז} ויתמקמה ויחזיקו האנשים בידו.... וכדי שמי בנתיו בחמלת ה' עליו ויצאנהו! אבן עזרא: ויחזיקו. יבאר שפחד ואין בו כח לברוח [כפי הנראה זהו 'התקף פאניקה' מקראי]. ספורנו: בחמלת ה' עליו. אף על פי שבזכות אברהם [לבד כבר] היה נמלט... הנה כיון שהיה מאחר ומתעכב אחר אזהרת המלאכים, [א"כ] היה ראוי [לוט] להיות נספה! אבל היתה החמלה עליו, כי לא במרד ולא במעל היה עכובר, אלא מצד עצלה ונפש נבהלה!!! [לימוד זכות גדולה עליונו כמה פעמים אנחנו חוטאים לא במרד, אלא... נפש עצלה ו'בהלה'!!!!]

4. 'מחלוקת': מחלוקת המפרשים בענייני הפרשה {3}.

{יז} וה' אָמַר הַמִּכְסָּה אֲנִי מֵאַבְרָהָם אֲשֶׁר אָנִי עֹשֶׂה: האם ה' הודיע לאברהם 'כי כך צריך על פי הדין', או שזה רק ממדית טובו??? 1. תרגום יונתן: לא אפשר לי לכסות מן אברהם מה שאני עושה, ופן הדין הוא שלא אעשה עד שאודיע אותו! 2. רש"י: לא יפה לי לעשות דבר זה שלא מדעתו!!!

{כז} ויאמר ה' אם אמצא בקדם חמישים צדיקים בתוך העיר ונשאתי לכל המקום בעבורם מה צריכים להיות חמישים הצדיקים הנ"ל??? 3 פירושים: 1. תרגום יונתן ב"ש: [מתורגם לעברית: ואמר ה' אם אמצא בסדום חמישים בתוך העיר שיתפללו לפני, ואעזוב את כולם בשבילם.] 2. אבן עזרא: 'בתוך העיר' - שהם יראים את השם בפרהסיא 3. ספורנו: אם אמצא בסדום. עתה כשאנסה אותם במלאכים ששלחתי [לבית לוט], אם אמצא בסדום נ' צדיקים שימחו ברשעים בסדום... ונשאתי לכל המקום -לא לצדיקים בלבד!!

{כז} ונען אברהם ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני ואנכי עפר ואפר: מה הפירוש 'ואנכי עפר ואפר'??? 3 פירושים: 1. רש"י: ואנכי עפר ואפר - וכבר הייתי ראוי להיות עפר על ידי המלכים, ואפר על ידי נמרוד, לולי רחמיך אשר עמד לי 2. תרגום יונתן בן עוזיאל: ונאנא מתיל לעפר וקטם [ואני משול לעפר ואפר] 3. אבן עזרא: ואנכי עפר ואפר. כי עפר הייתי ואפר אשוב! [וכן באונקלוס: 'נאנא עפר וקטם']

{יא} ואת האנשים אשר פתח הבית הכו בסגורים מקטן ועד גדול וילאו למצוא הפתח: האם 'הסגורים' הוא עוורון בלבד, והנגזר מכך - האם לאחריהם הם ניסו להמשיך בזממם? 1. אבן עזרא: [שלי הסגורים] - מחשב העין והלב [כנראה זה סוג של שגעון בלבד...]. 2. רש"י: מכת עירון ושלממנו. [משמע כהאבן עזרא, כי שממון הוא 'בלב', כפי שידוע לי] 3. רש"י: בסגורים - מכת עוורון! 4. ספורנו: וילאו למצוא הפתח. אעפ"י שהיו מוכים בסגורים טרחו [וניסו] למצוא הפתח כדי לשבור הדלת! כאמרם ז"ל 'רשעים אפילו עומדים בפתחו של גיהנם אינם חוזרים בתשובה'. [כיון שהוכו רק בעיניהם ולא במוחם, לכן ניסו עדין להצר לו]

{ד} ואבימלך לא קרב אליה ויאמר ה' הגוי עם צדיק תהרג. על מי הוא התכוון במילה צדיק? 1. רש"י: אף אם הוא צדיק תהרגו! שמא כך דרכך לאבד האומות חנם... [הכוונה על עצמו] 2. בעל הטורים: אם תהרג אותי [הגוי] [אז] גם [את] אברהם ה' צדיק! תהרגו! כי הוא פשע וגרם לי זאת. [הגוי הכוונה על עצמו, וצדיק זה על אברהם]

2. ביטחון: אמונה וביטחון בחיי היום יום {75}

{כד} וה' המטיר על סדם ועל עמרה עקריט ואש מאת ה' מן השמים: בא נראה מה פירש על כך בתרגום של רבי יונתן בן עוזיאל. הנה לשונו: "ודיבור ה' הוריד מטר על צדום ועל עמורה על מנת שיעשו תשובה, ולא עשו, הרי אמרו לא גלוי לפני ה' המעשים הרעים שלנו, ואז ירדו עליהם... אש... משמים!"

תגיד לי, אתה תופס מה קורה כאן???? הקב"ה מוריד גשמי רצון על סדום שיחזרו בתשובה???? תגיד, בורא עולם, למה אתה לא נותן להם פיצוץ וזהו!!! וחזן מזה.... כמה שנים הם עושים את כל התועבות הללו, והקב"ה מחכה. למה הוא מחכה?? בשביל מי הוא מחכה?? ואתה יודע מה, לפני כמה שנים היה בכלל דור המבול... בדקת כמה זמן הקב"ה חיכה עד שהוא העניש אותם???? מאה עשרים שנה רק נבנתה התיבה - בשביל לתת להם זמן לחזור בתשובה!!!! ובכלל היה עם שנקרא 'מצרים'. הם עשו את כל הצרות שרק אפשר לבני ישראל [הבנים של ה'] ומה הקב"ה עושה להם נותן להם מכות, ובין מכה למכה יש 'רוח'! למה צריך רוח? אומר שם הספורנו [כמדומני] בגלל שה' ניסה לעורר אותם לתשובה??? אני לא מבין מה צריך לתת להם תשובה לרשעים האלה.... ובכלל 'אנשי נינוה', הקב"ה שולח להם את יונה הנביא שיחזירם בתשובה. אני לא תופס רבש"ע!!!! אני חשבתי שאם רשעים סוגרים חשבון!!! מה קורה פה עם כל אוסף הרחמים האלה....????

אתה יודע מה, אני יפתיע אותך. הרמב"ן בפרשה אומר שאברהם אבינו התווכח עם הקב"ה שיציל את אנשי סדום, למה? כי הוא חשב שה' מעניש אותם במידת הדין, והוא ניסה להוציא עליה רחמים! נו, מה הקב"ה השיב לו? בא נצטט את לשונו הקדושה: [ו]לא ידע [אברהם] מחשבות ה' - אשר חשב עליהם ברחמי - כאשר פירשתי.... והקב"ה הודה שישא [ימחל] לכל המקום בעבורם, כי במדת רחמים יתנהג עמהם!!!

אתה מבין מתוקי.... הקב"ה גם עם סדום ניסה לעבוד ברחמים!!!! ויותר מזה.... המלאכים הגיעו לסדום ולוט מבקש מהם שייכנסו לביתו! הם מיאנו, ולוט מפציר, לאחר כמה הפצרות הם הסכימו!!! למה הם לא הגיעו מיד?? למה הם נתנו ללוט להפציר כל כך הרבה???? מבאר הרמב"ן: [והיו [המלאכים] ממאנים כדי לזכותו [שיוסיף להפציר ויתווסף לו זכויות בכול הפצרה] ולכן שמעו לו [רק בסופו]] אני לא מבין מה יש למלאכים להוסיף שכר ללוט, הרי הוא בכלל לא יהודי, אז מה העניין???? ובא אני אגלה לך סוד נוסף. בפרשת וזאת הברכה כתוב: "אף חובב עמים", אומר על כך הספורנו וזה לשונו: "שאתה חובב עמים [אומות העולם] ובוזה הודעת שכל המין האנושי סגולה אצלך. כאמרם ז"ל 'אבות' - 'חביב אדם שנברא בצלם' וכו'".

דהיינו - כל המין האנושי חביב אצל הקב"ה!!! כן, כן, כולם חביבים וכולם הוא מחכה, למה??? שאלה טובה!!! למה באמת אכפת לו מהם???? נו, יש לך תשובה!!!!

אני יגיד לך! למה נראה לך שלא אכפת לו מהם???? כי לך לא אכפת! וגם לי לא אכפת!!! אבל אם נבין שהקב"ה הוא משהו שונה מאיתנו, אז אולי יהיה אפשר להבין את זה!!! הקב"ה הוא לא כמוך, הוא יותר, ולא קצת יותר, הוא הרבה יותר.... האהבה שלו היא לא על תנאי!!! האהבה שלו היא לא עם יצרים טעונים.... הקב"ה לא מתהלך עם כל היתסובכים שיש לנו בלבד.... הוא לא מלא כססים, ולא מלא בטניות, הוא לא מלא בהצקות מגיל ילדות, והוא לא טעון ריגשית על אף אחד, אני ואתה כן!!! הוא - לא!!!

הקב"ה הוא 'מלך ביופיו'! הוא רק טוב. וכמו שאמר הכתוב - טוב ה' לכול!!! הקב"ה הוא כולו יופי, כולו הדר [וזהו ההבדל במקומי! ובווהר הק"ר כתוב שלמעלה זה רק יופי וטהרה ושמחה, אין שם עצבות כלל. ולכן גם חז"ל [הובא במקור שבה] אמרו שבירושלים בהיותה בנויה היה אסור להרהר בתוכה בדברים הגורמים לעצב, והיה מקום מיוחד מחוצה לירושלים שרק שם היה אפשר להרהר ולחשבן חשבוניות, כי מקום 'קדוש' לא סובל עצבות...! העצבות, הגיון, הפחד, הדיכאון הם של ידידנו ה- סמ! [אנכי ס-ד-ו-ם מורכב גם מ- ס"ם. האות הראשונה זה ס, והאחרונה היא מ] כי היצר הוא רוע, קושי, והקב"ה הוא חמלה, אהבה - י"ג מידות של רחמים!!! 'יג' אנכי זה בגימטריה 'אהבה'! ובגימטריה 'אחד'! זה לא תסתם! הקב"ה הוא האחד והטוב והאהב - והיצר הוא המנסה להפריד את 'האחד' הזה ע"י שנאה וכעס ומחלוקת וטרדות ולשון הרע וביקורת ושליליות [כמו שהחל בזה ראשונה הנחש] שניסה להפריד בין ה' לאדם וחווה - כך כתב הגר"א. וכן הוא ניסה להפריד בין אדם לחווה כמו שכתב רש"י [שם]. ואצל ה' - הכול יפה וזורר ונעים, וכמו שאומרים חז"ל 'יום דומה לרקיע שהוא בצבע תכלת' - ויודע אצל חכמי המדע שהתכלת הוא המצבעים היותר מרגיעים ומשרים שלווה.... אתה תופס חבובי!!! גם כשהיצר מספר לך עם פראק והמבורג וזקן ארוך שאתה צריך יותר להתחזק בעבודת ה' - ואתה רואה שיש בדיבור הזה הרבה כעס והרבה עצבים והרבה ביקורת - אז אתה צריך לברוח ולהבין שזה לא מגיע מ'גדלות' אלא מ'קטנות' - זה יצר הרע!!!! ולכן הקב"ה לא כועס ולא פגע שונא אף אחד, ואפילו את הרשעים הגדולים, לכולם הוא מחכה 'כי לא תחפזן במוות המת כי אם משוכו מדרכו וחיה, ועד יום מותו תחכה לו, אם ישוב מיד תקבלו' ואפילו למנשה המלך שהיה בתוך סיר רותח וצרח לכול אלוהי הע"ז ולא ענו לו, ופנה אל ה' ואמר לו, אם תציל אותי, אז אני מוכן להאמין בך, ומיד הקב"ה חתר לו חתירה והציל אותו.... רגע, הקב"ה, מה אתה מציל אותו, תראה איך הוא מדבר אליך בחוצפה.... נכון, הוא מדבר לא בצורה מכובדת, אבל הקב"ה הוא ללא יצר הרע [סליחה על הביטוי] כמונו, הוא לא נפגע מכל דבר, אין לו 'רגש' כמונו, אם כבר הוא כועס, זה על זה שאתה לא מתקדם יותר ופירוטוב יותר! הוא לא נפגע ממך באופן אישי, ונהיה עצוב על עצמך, אנתנו חייבים להבין שהוא לא כמונו, אין לו את היצר שגורם לנו לכול הנפילות והעצבויות והפגיעויות הנ"ל - ולכן הוא מחכה לכולם באהבה כל הזמן!! והוא מלא אהבה לכולם!!!! שבת מפנקת ונעימה!!!!